

evenwel niet steeds tot eenzelfde toepassing ervan aangaande de notie “*idem*”¹².

Ingevolge een arrest van het EHRM komt de restrictieve houding van de Belgische rechtbanken verder onder druk te staan¹³. In de zaak die aan dat arrest ten grondslag lag, had de heer Glantz het voorwerp uitgemaakt van een fiscale procedure waarin hem voor de aanslagjaren 2000 tot 2004 verweten werd verdoken dividenden te hebben ontvangen zonder deze aan te geven, voor een totaal van 209.137 EUR. De heer Glantz kreeg hiervoor een fiscale geldboete opgelegd waarvan het strafrechtelijk karakter niet betwist werd. Vervolgens werd de heer Glantz ook strafrechtelijk vervolgd. Bijzonder is evenwel dat de periode en de bedragen waarover deze strafrechtelijke vervolging handelde, gedeeltelijk afweken van deze van de fiscale procedure: in de strafzaak ging het over de aanslagjaren 1997-2003, en om een totaal bedrag van 500.895 EUR aan niet-aangegeven inkomsten.

Niettegenstaande er dus een duidelijk verschil was aangaande het bedrag van de beweerdelijk ontdoken belasting én aangaande de periode (waarbij is op te merken dat de heer Glantz voor de aanslagjaren 1997-1999 foutieve aangiftes heeft ingediend die niet het voorwerp hebben uitgemaakt van de fiscale procedure en bestrafing), oordeelde het EHRM dat de strafrechtelijke vervolging van de heer Glantz in haar geheel verboden was krachtens het *ne bis in idem*-beginsel. Het Hof overwoog daartoe het volgende:

“53. In the present case the parties agree that both sets of proceedings arose from the same facts. The Court agrees with the parties: both sets of proceedings arose from the same applicant’s failure to declare income. Both sets of proceedings also concerned, at least partly, the same period of time and also approximately the same amount of evaded taxes.”

Hiermee geeft het Hof eens te meer te kennen dat aan de notie van “identieke feiten” of “substantieel dezelfde feiten” een ruime uitlegging moet worden gegeven: het feit dat beide vervolgingen betrekking hebben op gedeeltelijk andere aanslagjaren en gedeeltelijk andere bedragen, sluit de toepassing van het *ne bis in idem*-beginsel volgens het Hof niet uit.

¹² Zie bv. Cass. 24 juni 2014, *T.Strafr.* 2014, 313, noot H. VAN BAVEL, “‘Idem’ betekent niet altijd hetzelfde”.

¹³ EHRM 20 mei 2014, *Glantz / Finland*.

9. MEDEDINGING EN GEREGULEERDE SECTOREN/DROIT DE LA CONCURRENCE ET SECTEURS RÉGULÉS

*Marieke Van Nieuwenborgh*¹⁴

Wetgeving/Législation

Directive relative à certaines règles régissant les actions en dommages et intérêts en droit interne pour les infractions aux dispositions du droit de la concurrence des Etats membres et de l’Union européenne

CONCURRENCE

Droit européen de la concurrence – Généralités – Actions en dommages et intérêts

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Algemeen – Schadevorderingen

Le 10 novembre 2014, le Conseil de ministres de l’UE a adopté la directive relative aux actions en dommages et intérêts pour les infractions aux règles concernant les ententes et les abus de position dominante¹⁵. La directive a été publiée au *Journal officiel de l’UE* le 5 décembre 2014. Les Etats membres ont jusqu’au 27 décembre 2016 pour transposer la directive dans leurs législations nationales.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van beroep Gent 1 oktober 2014

Ducati North Europe / DD Bikes

Zaak: 2010/AR/3351

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Restrictieve mededingingspraktijken – Verticale overeenkomsten – Toegang tot selectief distributienetwerk – Leveringsweigering

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Pratiques restrictives – Accords verticaux – Accès au réseau de distribution sélective – Refus de fourniture

Het arrest van het hof van beroep van Gent van 1 oktober 2014 kadert in een geschil tussen motorproducent Ducati en één van zijn gewezen distributeurs DD Bikes. DD Bikes wenste te worden erkend als hersteller van Ducati. Ducati weigerde echter toegang te verlenen tot zijn selectief distributienetwerk, omdat het enkel werkte met erkende herstellende die eveneens motorfietsen verdelen. Het hof van beroep diende zich in deze stakingsprocedure uit te spreken over de vraag of deze weigering

¹⁴ Advocaat te Brussel.

¹⁵ Pour une discussion du contenu de la directive, voy. A. SOHET, « Actualités Concurrence », *R.D.C.* 2014, 730-731.

voortvloeit uit een mededingingsbeperkende overeenkomst dan wel een misbruik van machtspositie uitmaakt.

Volgens het hof van beroep heeft DD Bikes niet aangetoond dat de weigering het gevolg is van of een toepassing is van een mededingingsbeperkende clause in een overeenkomst, of dat erkende distributeurs op grond van hun overeenkomst met Ducati weigeren reserveonderdelen te leveren aan DD Bikes. Rest nog de vraag of de weigering van Ducati een misbruik van machtspositie uitmaakt. Aangezien het hof net als de Europese Commissie van oordeel is dat de markt voor het herstel en onderhoud van motorfietsen merkspecifiek is, dient te worden vastgesteld dat Ducati een machtspositie heeft op deze markt. Het hof oordeelt dat Ducati zijn positie misbruikt door te weigeren reserveonderdelen te leveren aan DD Bikes. Deze weigering heeft immers tot gevolg dat DD Bikes niet actief kan zijn als hersteller van Ducati-motorfietsen waardoor de daadwerkelijke concurrentie op de markt wordt uitgeschakeld.

In tegenstelling tot de rechter in eerste aanleg oordeelt het hof van beroep dat het in zijn hoedanigheid van stakingsrechter Ducati niet kan verplichten om DD Bikes op te nemen in zijn netwerk als erkende hersteller, aangezien niet werd aangetoond dat Ducati beschikt over een netwerk van erkende werkplaatsen in België. Het hof beveelt Ducati daarentegen tot levering van onderdelen aan DD Bikes onder identieke voorwaarden als welke gelden voor zijn dealers alsmede tot het verlenen van toegang tot technische informatie. Hieraan wordt een dwangsom van 1.000 EUR per dag en per overtreding verbonden.

Auditoraat van de BMA 15 oktober 2014

Spira / De Beers

Zaak: MEDE-P/K-09/0019

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Rechtspleging – Sepot – Beslissing van het auditoraat

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Procédure – Classement – Décision de l'auditorat

Op 30 oktober 2009 diende de Antwerpse diamanthandelaar Spira een klacht in tegen diamantproducent De Beers bij het toenmalig auditoraat van de Raad voor de Mededinging en een verzoek om voorlopige maatregelen bij de voorzitter van de Raad voor de Mededinging. Deze klacht kwam er nadat een eerdere klacht van Spira bij de Europese Commissie was afgewezen (waartegen Spira beroep had aangetekend bij het Gerecht van de Europese Unie). Op 25 november 2010 werden voorlopige maatregelen toegekend en veroordeelde de voorzitter van de Raad voor de Mededinging De Beers tot het leveren van diamant aan Spira. Deze voorwaarden werden meermaals verlengd.

Op 11 juli 2013 wees het Gerecht het beroep van Spira tegen de afwijzingsbeslissingen van de Europese Commissie af. Het Gerecht bevestigde de beslissing van de Commissie om de klacht af te wijzen wegens onvoldoende gemeenschapsbelang. De Commissie had geoordeeld dat een complex onderzoek niet gerechtvaardigd was wegens de lage waarschijnlijkheid dat een inbreuk zou worden gevonden. Spira heeft geen beroep ingesteld tegen dit arrest.

Om dezelfde redenen heeft het auditoraat op 15 oktober 2014 besloten de klacht van Spira te seponeren. Het meent dat wanneer de Commissie, daarin gevolgd door het Gerecht, oordeelt dat de kans klein is dat een inbreuk zal worden vastgesteld en dat een complex onderzoek aldus niet is gerechtvaardigd, het auditoraat gelet op de beperkte middelen van de Belgische Mededingingsautoriteit tot eenzelfde conclusie dient te komen.

Hof van Justitie van de Europese Unie 12 november 2014

Guardian Industries Corporation en Guardian Europe SARL / Commissie

Zaak: C-580/12 P

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Procedure – Hogere voorziening – Vaststelling van prijzen – Berekening van de hoogte van de geldboete – Inaanmerkingneming van interne verkopen van de ondernemingen – Redelijke termijn

CONCURRENCE

Droit européen de la concurrence – Procédure – Pourvoi – Fixation des prix – Calcul du montant de l'amende – Prise en compte des ventes internes des entreprises – Délai raisonnable

Op 12 november 2014 heeft het Hof van Justitie het arrest van het Gerecht van de Europese Unie in de zaak *Guardian* gedeeltelijk vernietigd en de geldboete die aan Guardian werd opgelegd, met 1/3 verlaagd tot 103,6 miljoen EUR. Deze zaak vindt haar oorsprong in 2007, toen de Europese Commissie Guardian en haar concurrenten Asahi, Pilkington en Saint-Gobain veroordeelde voor het maken van prijsafspraken in de vlakglassector. Hoewel Guardian de kleinste producent was, kreeg zij de hoogste boete. Het beroep dat door Guardian was ingesteld tegen deze beschikking, werd op 27 september 2012 door het Gerecht afgewezen.

Voor het Hof van Justitie wierp Guardian op dat de Commissie en het Gerecht het beginsel van de gelijke behandeling hadden geschonden door bij de berekening van de geldboeten geen rekening te houden met de interne verkopen van de andere ondernemingen. Hierdoor kregen de verticaal geïntegreerde ondernemingen een naar verhouding lagere boete dan Guardian. Het Hof oordeelde dat geen onderscheid mag worden gemaakt tussen